

Лекція

з навчальної дисципліни “Історія війн та військового мистецтва”

Тема:

Локальні війни другої половини ХХ ст. - 1991 р.

НАВЧАЛЬНІ ПИТАННЯ

- 1. Локальні війни та збройні конфлікти.
Суть, причини, характер і класифікація локальних війн та збройних конфліктів.
- 2. Локальні війни 1945 -1979 рр.
- 3. Локальні війни 1979 -1991 рр.

НАВЧАЛЬНА ЛІТЕРАТУРА:

- 1. Історія війн та військового мистецтва: Посіб. – Х.: ХУПС, 2020.
- 2. Історія воєнного мистецтва. Підручник. І.І. Фурман – К. : НУОУ, 2012
- 3. Афганці.(1979-1989). Р.Брейтвейт. – К.: ТЕМП РОРА, 2006

1. Локальні війни та збройні конфлікти. Суть, причини, характер і класифікація локальних війн та збройних конфліктів.

Локальною війною

називають обмежений за політичною метою і просторовим розмахом збройний конфлікт між двома чи декількома державами, який стосується переважно їх територіальних, економічних, політичних та інших інтересів.

Збройний конфлікт

являє собою форму вирішення етнічних, релігійних, політичних, територіальних та інших некорінних протиріч із застосуванням засобів збройного насильства як у середині країни так і стосовно суміжної держави (держав), при якій держава (держави) не переходять особливий стан, який називається війною.

Класифікація збройних конфліктів

**Регіональна війна
(конфлікт високої
інтенсивності)**

**Локальна війна
(конфлікт середньої
інтенсивності)**

**Збройний
конфлікт (конфлікт
низької
інтенсивності)**

**Міждержавний збройний
конфлікт**

**Внутрішній
збройний конфлікт**

***Прикордонний
збройний конфлікт***

2. Локальні війни 1945-1979 рр.

Корейська війна 1950—1953 років — збройний конфлікт між КНДР і Південною Кореєю, який тривав з 25 червня 1950 року до 27 липня 1953 р.

Мета: захоплення КНДР території Південної Кореї та встановлення панування над нею.

Склад збройних сил: КНДР: армія КНДР приблизно 384 тис., добровольці КНР на кінець війни 1221058 в/сл; неофіційно СРСР.

Війська Південної Кореї: армія ПР 188тис, сили ООН (16 країн) на кінець війни 743,6.

У I періоді війни (25. 06 – 15. 09. 1950 р.). Перехід 38-ї паралелі та загальний наступ військ КНДР.

II період війни (16 вересня – 24 жовтня 1950 р.) розпочався контрнаступом багатонаціональних сил ООН.

Операція розпочалася висадкою морського десанту та повітряного десанту в районі Інчхона. Захоплення Пхеньяна з допомогою повітряного та морського десантів.

До кінця листопада 1950 р. американські війська вийшли на корейсько-китайський кордон.

Просування військ ООН було затримано обороною військ КНА спільно с партизанами, що діяли в тилу противника. і вступом у війну китайських військ

III –період війни (жовтень 1950 р.- червень 1951 р.) Вступ у війну китайських добровольців.

Вихід військ ООН з Північної Кореї. Бойові дії сторін у районі 38 –ї паралелі.

Значну роль у прикритті важливих об'єктів відіграли радянські льотчики зі складу 64-го винищувального авіаційного корпусу у складі: 3 ВАД, нічних ВАП, двох ЗАД, зенітного прожекторного полку, та авіаційної технічної дивізії загальною чисельністю 26 тис.

IV період війни (10 липня 1951 р.–27 липня 1953 р.) бойові дії сторін у ході переговорів про перемир'я аж до закінчення війни.

Воєнні дії мали в основному позиційний характер. Наносились масовані удари американської авіації по тилкових об'єктах і військах противника.

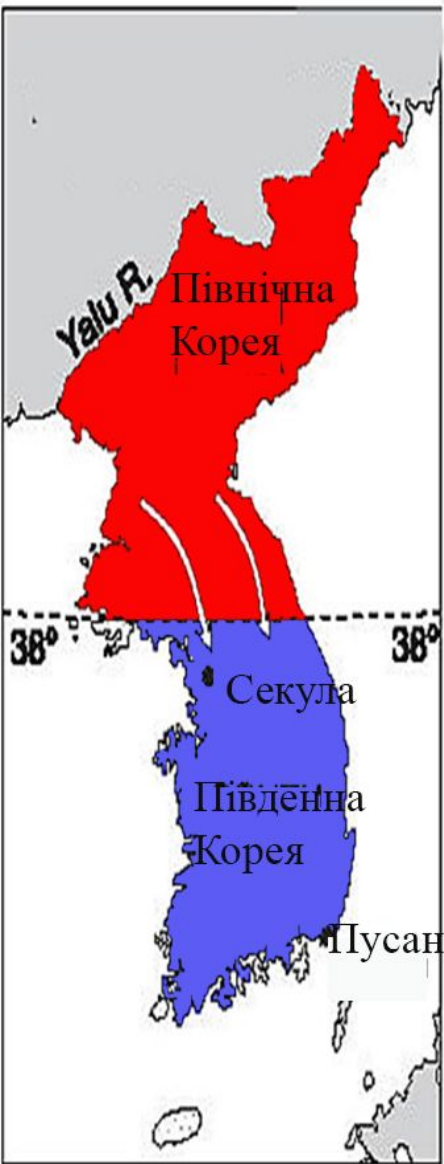
Масоване застосування бактеріологічної і хімічної зброї.

Підсумок: провал планів КНДР щодо об'єднання Кореї під своєю владою.

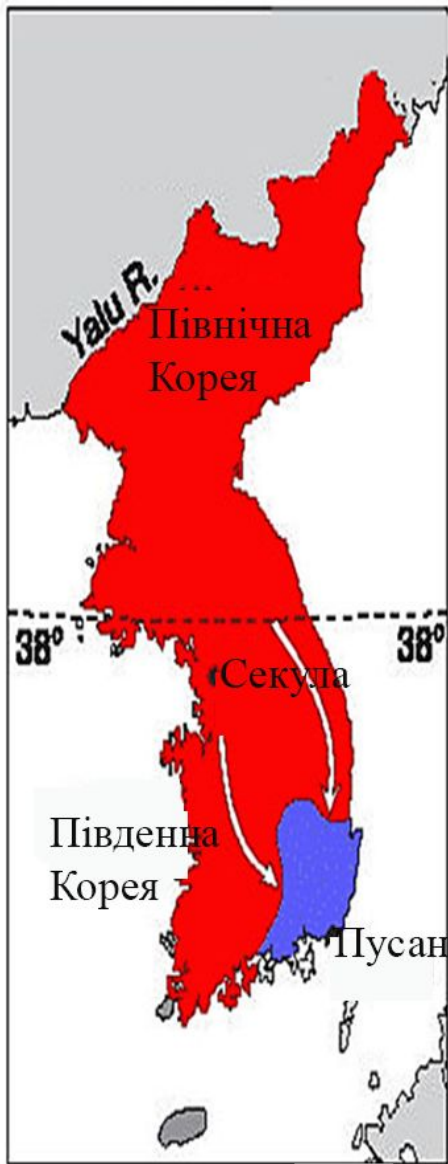
Втрати: ЗС ООН та Південна Корея від 1,2 до 1,8 млн;

КНДР, КНР, СРСР від 1,8 до 3,8 млн .

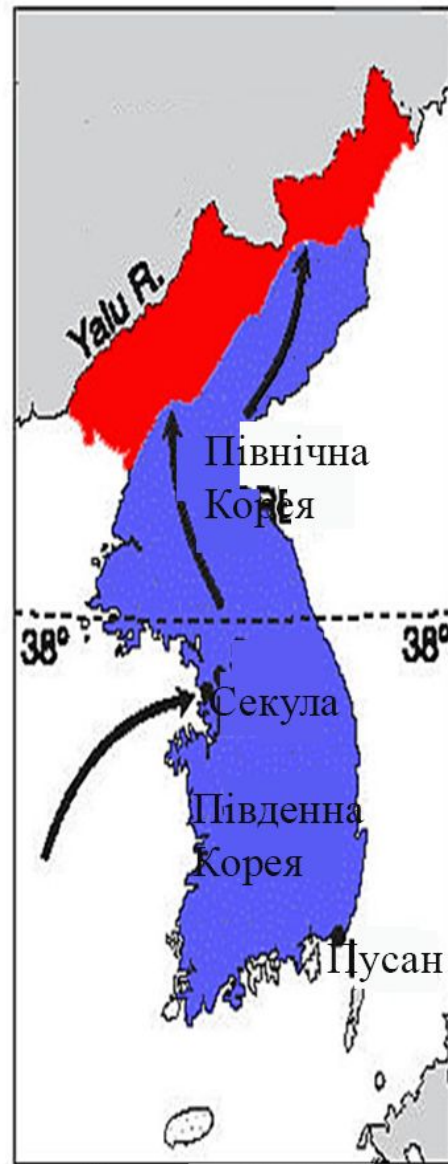
Корейська війна в 4-х картах

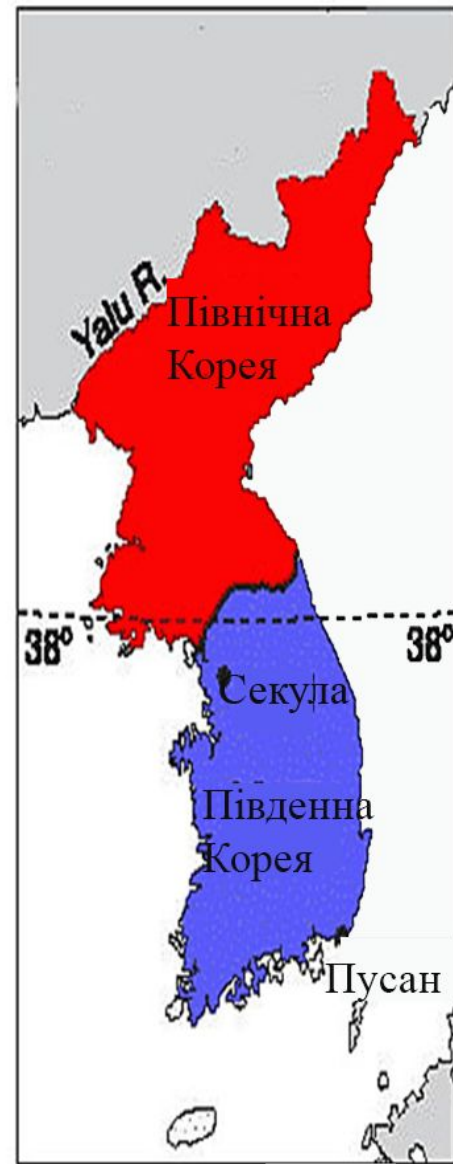
Червень 25.1950

Вересень 14.1950

Листопад 25.1950

Листопад 27.1953

Війна у В'єтнамі (1964-1973рр.)

В'єтнамська війна (1959—1973)

Війна між комуністичним Північним В'єтнамом і Південним В'єтнамом .

Склад: США та їх союзники 1,2 млн; Північний В'єтнам та їх союзники 0,5 млн.

Мета: об'єднання В'єтнаму.

З осені 1964 р. до кінця зими 1965 р. на території Таїланду та Південного В'єтнаму американці побудували та модернізували десятки військово-повітряних баз. ДРВ перекидав на територію Південного В'єтнаму регулярні війська. 1965 р. бомбардування об'єктів тилу.

У відповідь на бомбардування Північного В'єтнаму з травня 1965 року СРСР розпочинає постачання до країни зенітно-ракетних комплексів С-75. У В'єтнамі були передислоковані ЗРК С-75 "Десна", винищувачі МіГ-17, МіГ-21, РЛС, зенітна артилерія

1966-1967 роки сухопутні операції армії США.

В'єтнámська війна́

Тактичні прийоми: «Знайти та знищити»; «Очистити та утримати»; «тунельні щури»; «громадські нерегулярні групи оборони».

1967 р. – антивоєний рух в США.

1968 р. – наступ партизан та армії ДРВ.

1968 р. травень - початок перемовин.

1969 р. – поступовий вихід армії США з В'єтнаму.

1972 р. березень – вересень наступ на Південний В'єтнам (200 тис). США надавала допомогу підтримкою з повітря.

1972 р.- останній американський солдат залишив ДРВ.

1973 р. – Паризька угода.

Підсумок: об'єднання В'єтнаму.

В'єтнамська війна

Втрати сторін

- США: 58,000 вбито, 303,635 поранено
- Південний В'єтнам: 220,375 вбито, 1,170,000 поранено
- Північний В'єтнам: 1,100,000 вбито, 600,000 поранено

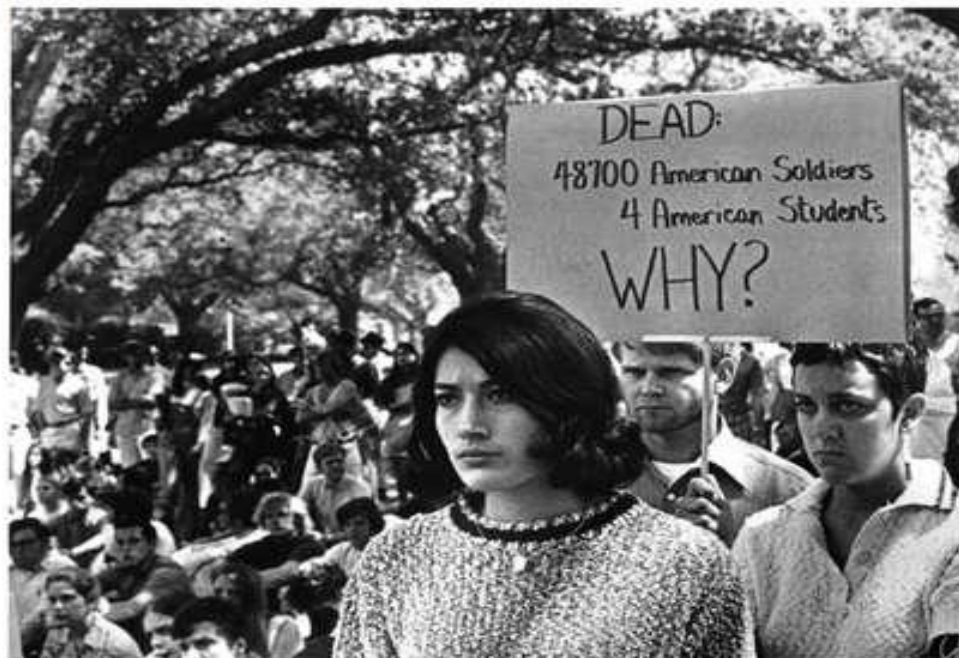
Втрати серед мирного населення:

Південний В'єтнам: 1,581,000 вбито

Північний В'єтнам: 3,000,000 вбито

Камбоджа: 700,000 вбито

Лаос: 50,000 вбито

- **Локальні війни на Близькому
Сході**

Арабо-Ізраїльська війна (6-25 жовтня 1973р).

**Території, які
були захоплені
Ізраїлем в ході
війни
1967 р.**

Мета: повернути території, які були захоплені Ізраїлем в 1967 р.

Сили сторін :

Ізраїль : 375 000 в/сл з початку війни та 415 000 на останньому етапі.

Сирія Египет, Ірак Йорданія:
993 000 військовослужбовців.

6 жовтня.

Атака сирійських військ, висадка вертолітного десанту на гору Хермон, захоплення радару і системи укріплень. Наступ танкової бригади. Ізраїльська 188-а танкова бригада знищена.

8 жовтня. Ізраїльські резервісти загальмували, а 9 жовтня зупинили сирійський наступ.

10 жовтня остання сирійська бойова одиниця була витіснена за передвоєнну лінію припинення вогню.

З 11 по 14 жовтня ізраїльські війська просунулися углиб сирійській території, захопивши територію площею 32 квадратних кілометри.

Контр атаки сирійських, іракських і йорданських військ зупинили просування ізраїльської армії, але не змогли вибити ізраїльтян із захопленого районів.

6 ЖОВТНЯ

14.00 у повітря піднято 200 літаків. Артилерія розпочала навісний вогонь по мінних полях, дротяних загородженнях, прямим наведенням по укріпленнях лінії Барлева;

17.50 в глибині Синая скидають 4 батальйони командос;

01.00 -7800 танків і 3000 одиниць бронетехніки форсували канал;

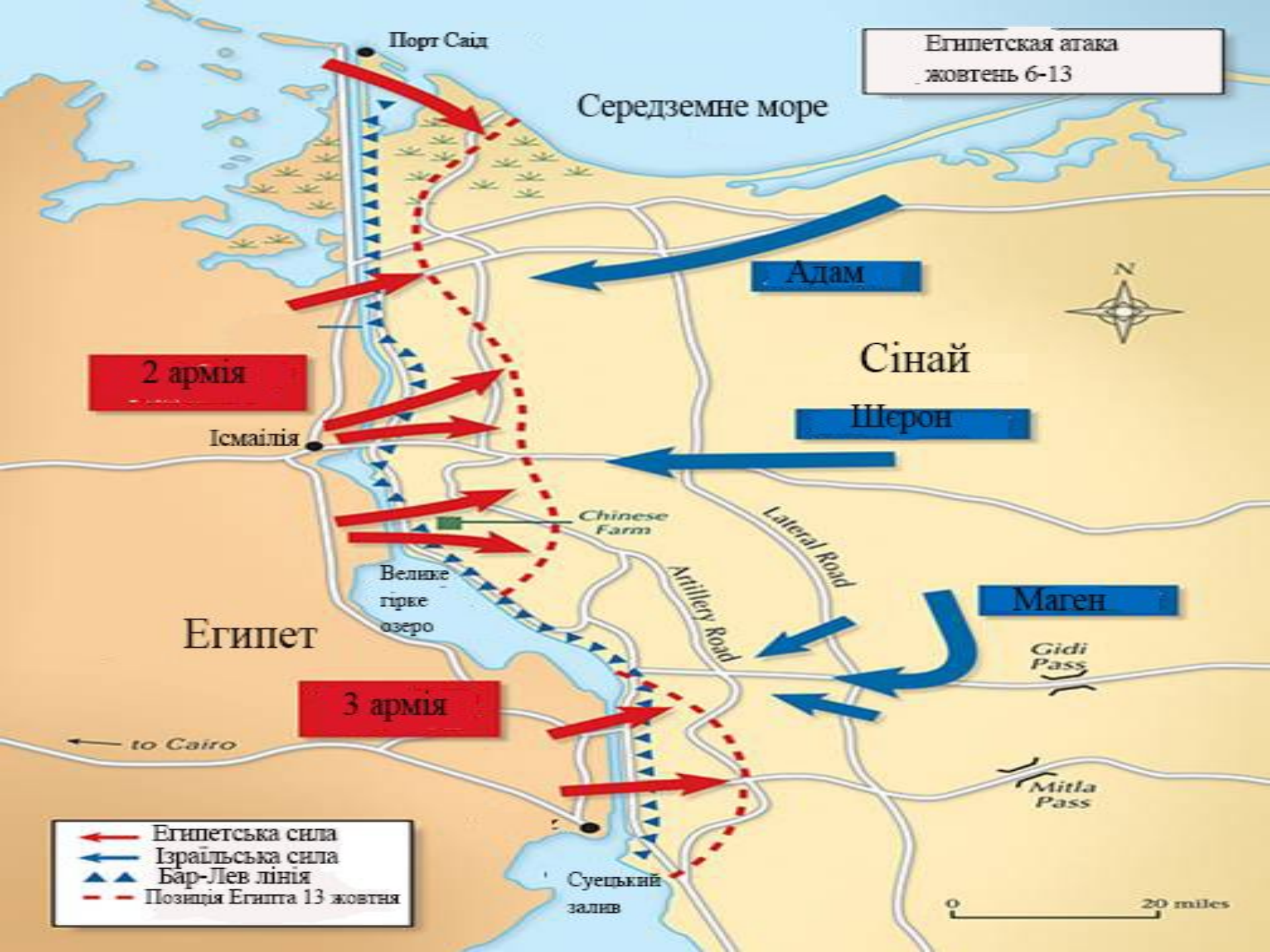
У ході операції єгипетські війська просунулися на 15 км вглиб синайської пустелі.

8 ЖОВТНЯ танкова бригада контратакувала єгиптян.

9 – 14 ЖОВТНЯ – підготовка до бойових дій.

14 ЖОВТНЯ - єгипетський наступ. Втрати єгиптян за день склали 150—250 танків.

15 – 19 ЖОВТНЯ - контратака, вихід на беріг Суєца. Переправа на надувних човнах. Тактика проникнення на позиції. Зупинились 101 км від Каїру.

- 3. Локальні війни
1979 – 1991 рр.

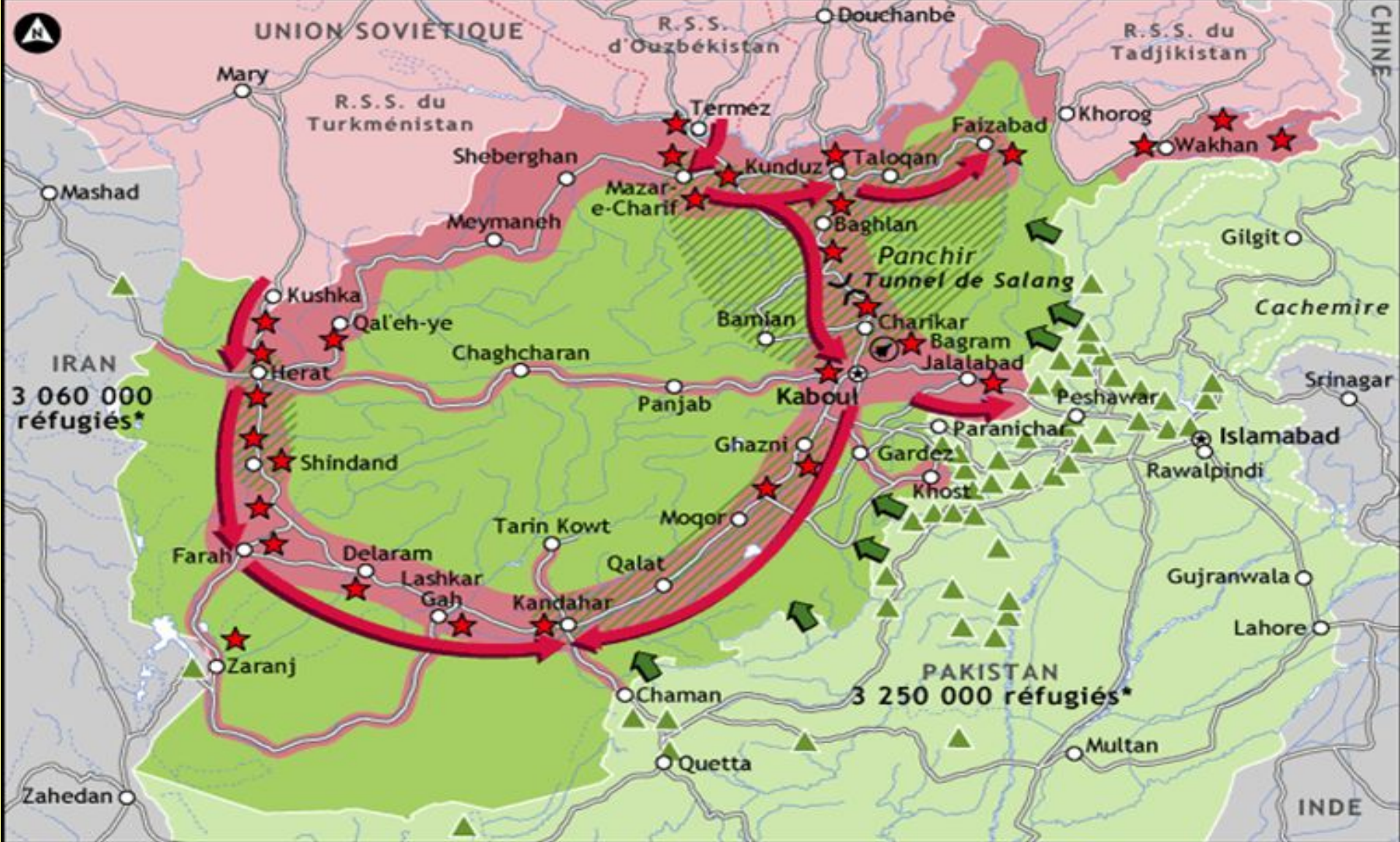
Афганська війна

1979 - 1989

Війна буде повторюватися до тих пір, поки питання про неї буде вирішуватися не тими, хто помирає на полі бою.

Анрі Барбюс

- ➔ радянський аванс (1979-1980)
- ★ Основні радянські бази
- Зона контролю за урядами та управліннями
- Зона контролю опору
- ➔ Точка входу для допомоги афганському опору
- Країна, яка отримує американську військову допомогу для афганського опору
- ▲ Основні афганські табори біженців
- Основні напрямки дії опору

* UNHCR (1979-1990)

Основні завдання обмеженого контингенту радянських військ

- охорона й оборона режимних зон;
- проводка автомобільних колон;
- ведення бойових дій зі збройними формуваннями афганської опозиції.

Етапи:

1-й етап: *грудень 1979 р. — лютий 1980 р.* Введення радянських військ до Афганістану, розміщення їх по гарнізонах, організація охорони пунктів дислокації і різних об'єктів.

2-й етап: *березень 1980 р. — квітень 1985 р.* Ведення активних бойових дій спільно з афганськими з'єднаннями й частинами. Робота з реорганізації і зміцнення збройних сил ДРА.

3-й етап: *травень 1985 р. — грудень 1986 р.* Перехід від активних бойових дій до підтримки дій афганських військ радянською авіацією, артилерією і саперними підрозділами. Підрозділи спецпризначення вели боротьбу з припинення доставки зброї і боєприпасів із-за кордону. Відбувся вивід 6 радянських полків у СРСР.

4-й етап: *січень 1987 р. — лютий 1989 р.* Продовження підтримки бойової діяльності афганських військ. Підготовка радянських військ до повернення на Батьківщину і здійснення повного їх виводу.

Загинуло, померло від ран і захворювань 14453 чол., у тому числі росіян – 6879, українців – 2374, узбеків – 1067, білорусів – 611, казахів – 361, туркмен – 281, таджиків – 239, молдаван – 185 чоловік. Загинули 4 генерали, 1979 офіцерів. Поранено 53753 чоловік, із них стали інвалідами 6669 чол.

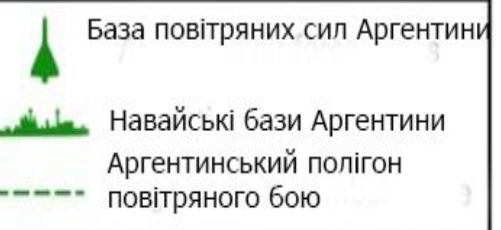

Фолклэндська війна 1982 року — війна між Великою Британією і Аргентиною за контроль над Фолклендськими островами.

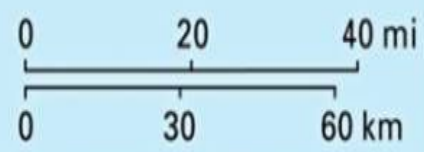
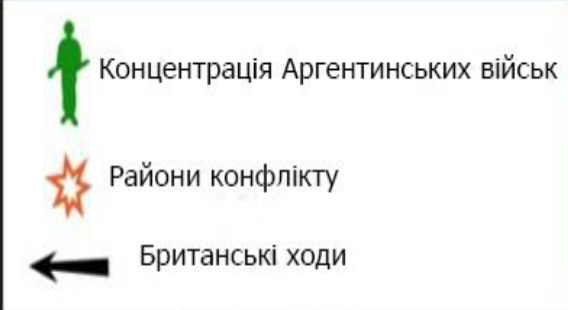
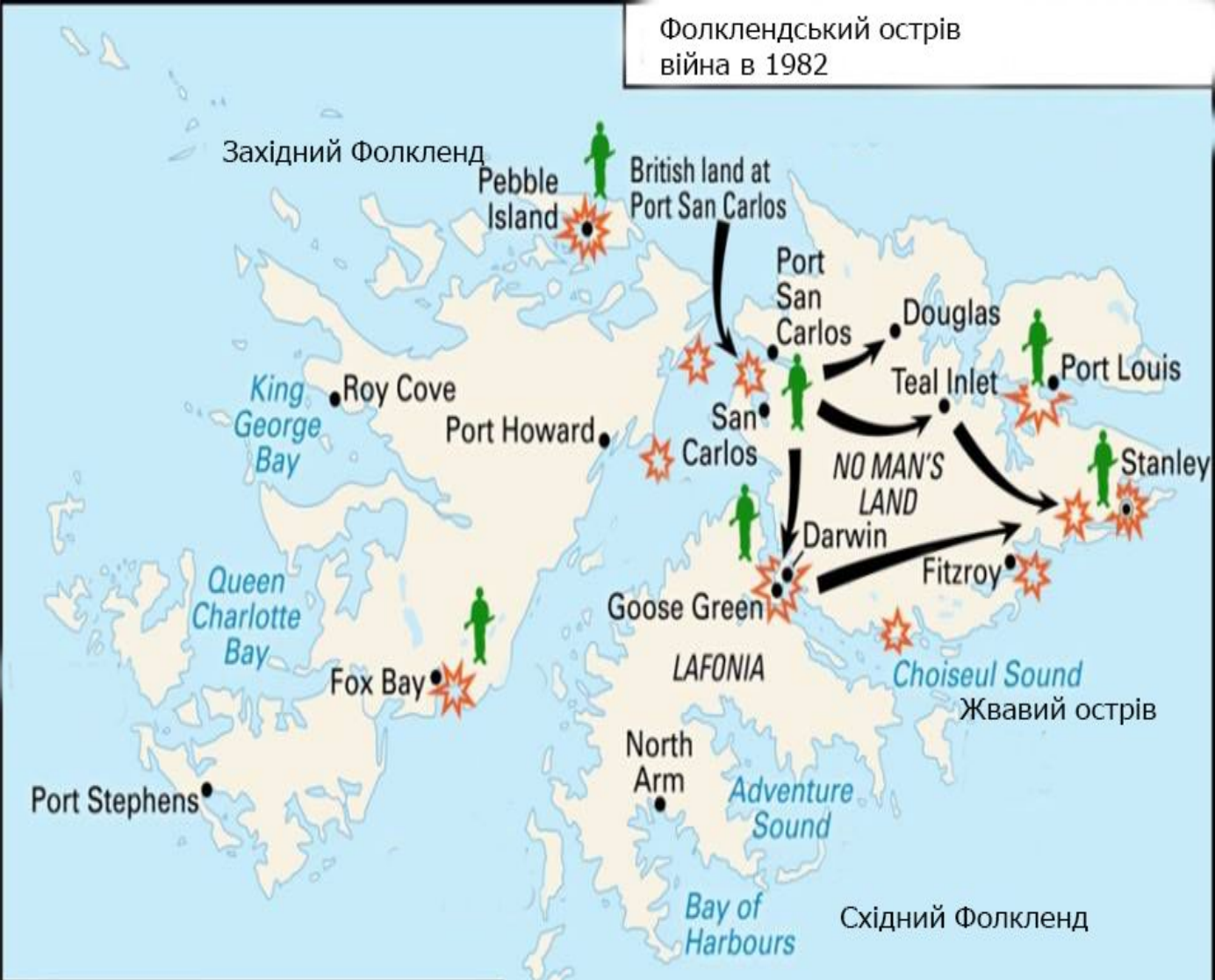
Склад сил: Аргентинське командування розгорнуло угруповання у складі 14189 чоловік, 38 бойових кораблів та допоміжних суден, 216 бойових літаків.

Велика Британія розгорнула у зоні конфлікту 29,7 тис чоловік, 111 кораблів та допоміжних суден, 117 бойових літаків.

Фолклендський острів
війна в 1982

1-2 квітня. Висадка аргентинського морського десанту на о. Східний Фолкленд на необладнане узбережжя. Захоплення островів. Захоплення аеродрому та передислокація о/с.

12 квітня. Атомні підводні човни розпочали морську блокаду островів.

25 квітня передова тактична група оволоділа о. Південна Гарсія.

1 травня стратегічна авіація ВПС Великої Британії завдала бомбового удару по авіабазі противника.

Аргентинське командування завдало повітряних ударів по британських кораблях.

19 травня 1982 року силами плавзасобів та вертольотів було проведено пересадку особового складу десанту з великих транспортних суден на десантні кораблі.

21 травня почалась висадка британських сил на Фолклендські острови.

1-14 червня захоплення островів.

Причина поразки Аргентини:

- невідготовленість до війни,
- слабка професійна підготовка в/сл усіх категорій.

Загальні втрати Аргентини встановили: 2 бойових кораблі, один катер і 4 допоміжних суден, до 100 бойових літаків та вертольотів, 649 убитими. Угрупування Великої Британії втратило 255 чоловік, 7 бойових кораблів, 10 літаків та 24 вертольоти.

**Дякую за
увагу.**